

LENTE

Alle weetjes op een rij!

De Brinkhorst
NATUURBOERDERIJ

Editie 2 - april 2021

Het mooie is dat de natuur elk jaar weer opnieuw ontwaakt!

Geknor, geblaat, gemekker en gekakel...

Het is donderdagmiddag, een gewone doorde-weekse werkdag. Oh nee, toch niet! Ik heb een vrije middag, de computer mag uit, mijn oude kloffie mag aan en hop, naar het Middeleeuws Erf in Amersfoort. Daar staan schapen, geiten, zwijntjes en kippen die elke dag verzorgd worden door vrijwilligers. Een prachtige middeleeuwse boerderij, waarvan de contouren ooit zijn opgegraven in Wijk bij Duurstede, is hier opnieuw opgebouwd. Twee keer per dag, weer of geen weer; hebben de beestjes hun verzorging nodig. Donderdagmiddag is het mijn taak. Ik voel me bevoorrecht: het is een heerlijke, rustige plek om één keer per week even te 'zijn', met de dieren, in de zon, met m'n poten in de modder. Even niks aan mijn hoofd, behalve geknor, geblaat, gemekker en gekakel...

Zonnige donderdag

Deze mooie, zonnige donderdag heb ik er weer eens iets bijzonders van gemaakt voor mezelf. Mijn niet-zo-middeleeuwse maaltijd eet ik lekker op een bankje voor de boerderij. Zo waan ik me even boerin op 'mijn eigen erf'. De boerderijkat komt even langs om te kijken of er nog wat lekkers te halen valt en twee eendjes komen enthousiast aangewaggeld om een 'graantje' mee te pikken. De kat komt gezellig nog wat dichterbij. Die weet precies

hoe laat het is en ik ook. Wat doe je bij mijn lunch, jij kleine dondersteen? Hij heeft mazzel, want ik word afgeleid. Hoor ik daar een groene specht? Ik slaak een zucht van verwondering; wat is dit genieten! De kat likt intussen het hapje van mijn lunch van zijn snuitje en krult zich tevreden op en kijkt mij dankbaar aan. Ik geef hem een laatste aai.

Naar de boerderijdieren

De andere dieren halen me inmiddels uit mijn droom. Ze mekkeren, blaten, knorren en kakelen om het hardst. Ze hebben helemaal gelijk: ik kom hier natuurlijk voor hen! Met een grote glimlach op m'n gezicht loop ik naar de varkens, die nog een tandje bijzetten als ze me zien en elkaar proberen te overtreffen in hun geknor. Ik haal maar snel hun brokjes; straks blijven ze er nog in! Goedkeurend knorrend storten ze zich op het voer.

Op naar de kippen, negen eitjes vandaag! Sorry kipjes, ik neem ze mee en bedankt voor het leggen. Graan en water voor hen en dan door naar de schapen. Ze hebben me al gezien en komen luid blatend aangehold vanaf de andere kant van het weiland. Als ik bij de voerbak ben, staat de helft van de dames er al in en kan ik nauwelijks meer een brokje in de bak krijgen. "Ga eens aan de kant!" Na wat geduw mag ik erbij van de hongerige kluwen wol. Het grootste deel van de brokken zit in de bak zodat ze kunnen beginnen aan hun avondmaaltijd. Nog wat hooi in de ruif en een kroel over hun kop en intussen laat het gemekker uit de wei verderop me merken, dat ik meneer geit toch echt niet moet vergeten.

Op naar de geiten dus! Die moeten altijd het langst wachten. Ik vind het zo leuk om naar ze te kijken dat ik de tijd wil hebben bij ze. Zo sta ik nog even te genieten van hoe ze hun brokjes en hooi eten. Maar ook van hoe ze met elkaar omgaan. Wie is de baas en hoe laten ze dat zien? Waarom is die kleine witte altijd als laatste aan de beurt en komt die gevlekte altijd nog even knuffelen? Het fascineert me: zoveel geiten, zoveel karakters. Allemaal even uniek als wij mensen en toch allemaal heel geitig.

Ik slenter nog wat rond, schrijf in het logboek hoe het tijdens mijn dienst was: negen eitjes, veel geblaat, veel wol, iedereen gezond en buikjes vol! Nog heel even bij de kat zitten. Die ligt heerlijk op haar vilten matje in de zon. Wat een eenvoud, ik stel het weggaan nog wat verder uit, maar ik zal toch weer moeten gaan... terug naar huis, naar mijn lieve gezin, poes en werk. Volgende week gelukkig weer! Ik sluit de boerderij af en kijk nog een keertje achterom. De avondzon laat een prachtig plaatje van het Middeleeuws Erf op mijn netvlies achter. De varkens knorren me vrolijk na en meneer geit mekkert me gedag. Hè, wat heerlijk om dit te mogen doen! **Vrijwilliger Nienke**

"Negen eitjes, veel geblaat, veel wol, iedereen gezond en buikjes vol!"

Wist je dat...

Sommige planten rechtstreeks in de volle grond kunnen, maar dat sommigen eerst opgepot moeten.

Natuurboerderij De Brinkhorst en boerderijwinkel 't Brinkeltje

www.natuurboerderijdebrinkhorst.nl | facebook.com/natuurboerderijDeBrinkhorst | instagram.com/natuurboerderij.de.brinkhorst/